

متن و ترجمه‌ی

اصول کافی

ثقة الاسلام
محمد بن یعقوب کلینی
(۳۲۹ق)

ترجمه: موسسه فرهنگی شمس الضحی

@kafilearn

کتاب فضل العلم

تمام شدن حجت بر عالم و سخت‌گیری نسبت به او

۱- عَلِيُّ بْنُ إِبْرَاهِيمَ بْنِ هَاشِمٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنِ الْقَاسِمِ بْنِ مُحَمَّدٍ، عَنِ الْمِنْقَرِيِّ، عَنْ حَفْصِ بْنِ غِيَاثٍ، عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ قَالَ: يَا حَفْصُ، يُغْفَرُ لِلْجَاهِلِ سَبْعُونَ ذَنْبًا، قَبْلَ أَنْ يُغْفَرَ لِلْعَالِمِ ذَنْبٌ وَاحِدٌ.

امام صادق علیه السلام به حفص فرمودند: ای حفص، هفتاد گناه از جاهل بخشیده می‌شود پیش از آن که یک گناه از عالم بخشیده شود.

۲- وَبِهَذَا الْإِسْنَادِ، قَالَ قَالَ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ: قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ عَلَى نَبِيِّنَا وَآلِهِ وَ عَلَيْهِ السَّلَامُ: وَيْلٌ لِلْعُلَمَاءِ السَّوِّءِ كَيْفَ تَلَطَّى عَلَيْهِمُ النَّارُ!

امام صادق علیه السلام فرمودند: عیسی بن مریم که بر پیامبر ما و خاندانش و بر او درود باد، فرمود: وای بر عالمان بد که چگونه آتش بر آنان زبانه می‌کشد.

۳- عَلِيُّ بْنُ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ أَبِيهِ وَ مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ، عَنِ الْفَضْلِ بْنِ شاذَانَ، جَمِيعاً عَنِ ابْنِ أَبِي عُمَيْرٍ، عَنْ جَمِيلِ بْنِ دَرَّاجٍ، قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ يَقُولُ: إِذَا بَلَغَتْ النَّفْسُ هَاهُنَا - وَأَشَارَ بِيَدِهِ إِلَى حَلْقِهِ - لَمْ يَكُنْ لِلْعَالِمِ تَوْبَةٌ. ثُمَّ قَرَأَ «إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهَالَةٍ».

جمیل بن دراج گوید امام صادق علیه السلام فرمودند: زمانی که جان به این جا رسید - و با دست مبارک به گلویشان اشاره کردند - دیگر توبه‌ای از عالم پذیرفته نیست. سپس این آیه را قرائت کردند: «توبه از سوی خدا تنها برای کسانی است که نا آگاهانه مرتکب خطا شده‌اند.»

۴- مُحَمَّدُ بْنُ یَحْیٰی، عَنْ أَحْمَدَ بْنِ مُحَمَّدٍ بْنِ عِیْسَى، عَنِ الْحُسَيْنِ بْنِ سَعِيدٍ، عَنِ النَّضْرِ بْنِ سُوَيْدٍ، عَنْ یَحْیٰی الْحَلَبِيِّ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْمُكَارِمِيِّ، عَنْ أَبِي بَصِيرٍ، عَنْ أَبِي جَعْفَرٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ: فِي قَوْلِ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ «فَكُذِّبُوا فِيهَا هُمْ وَ الْغَاوُونَ» قَالَ: هُمْ قَوْمٌ وَصَفُوا عَدْلًا بِأَلْسِنَتِهِمْ ثُمَّ خَالَفُوهُ إِلَى غَيْرِهِ.

امام باقر علیه السلام در خصوص این آیه «پس آنان و گمراهان در آن [آتش] سرنگون شوند» فرمودند: آنان مردمانی هستند که به زبان دم از عدل و درستی زنند سپس به خلاف آن عمل کنند.